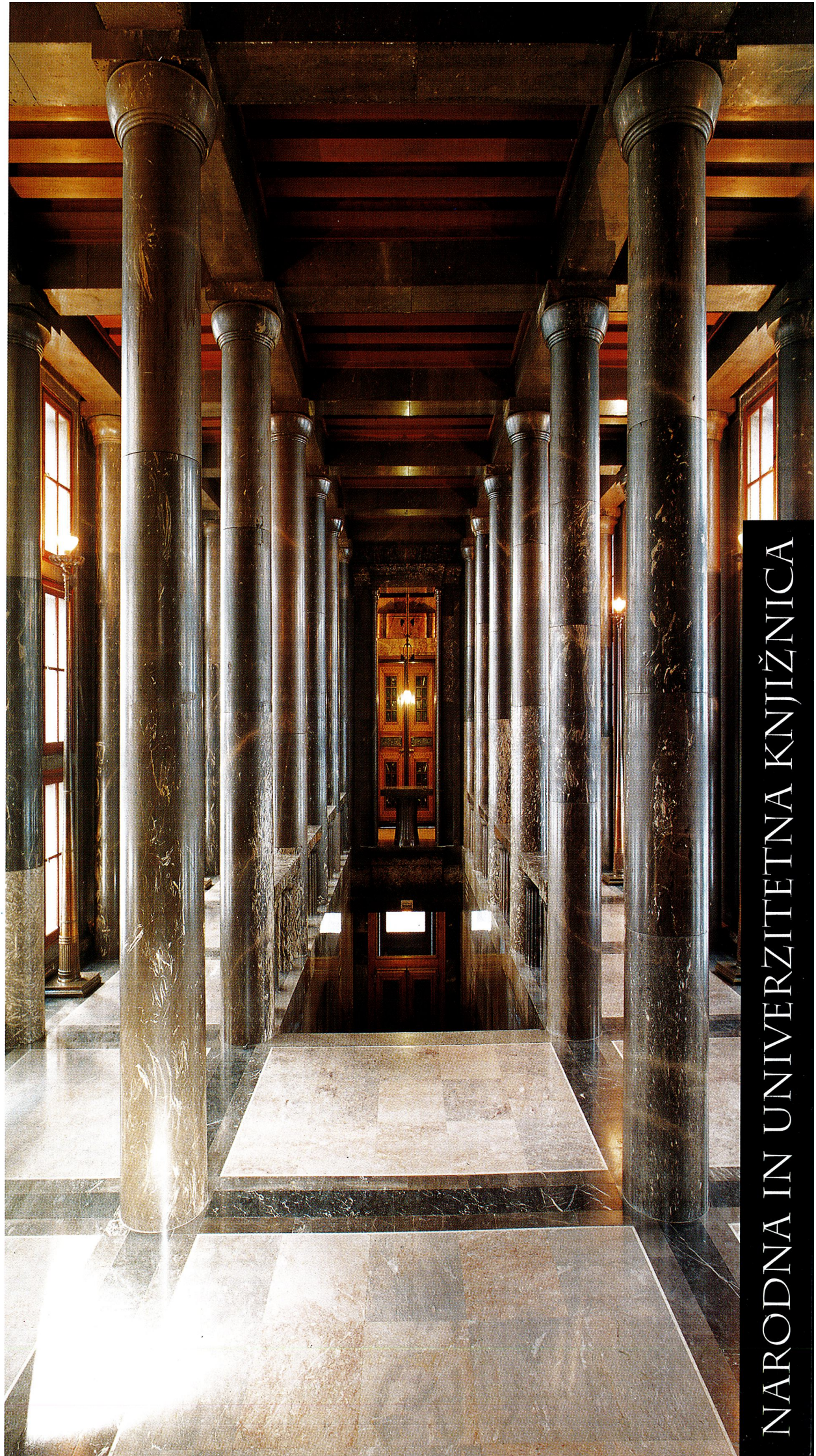

LJUBLJANA

KNJIŽNIČARŠKE NOVICE

3

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

KNJIŽNIČARSKE NOVICE

marec 2007

1774

Knjižničarske novice 17(2007)3

ISSN 0353-9237

Izdala in založila: *Narodna in univerzitetna knjižnica
Turjaška 1
1000 Ljubljana
telefon (01) 2001 174, 2001 176, 2001 110
<http://www.nuk.uni-lj.si/>*

Za knjižnico: *mag. Lenart Šetinc*
Odgovorna urednica: *Barbara Bračič Fabjančič*
Uredniški odbor: *dr. Melita Ambrožič, dr. Silva Novljan, dr. Maja Žumer*

Naslovnico oblikoval: *Aleksij Kobal*
Fotografija na naslovnici: *Goran Bertok*
Tisk: Tiskarna Littera picta, d.o.o.

Naklada: 400 izvodov. Naročnino, naročila in odpovedi pošiljajte pisno do 15. januarja za tekoče leto na naslov uredništva. Prejetih tekstov ne lektoriramo in ne honoriramo. Razmnoževanje ni dovoljeno.

Naslov uredništva: NUK, Informacijski center za bibliotekarstvo, za »Knjižničarske novice«, Turjaška 1, 1000 Ljubljana. Prispevke lahko pošiljate tudi na disketah ali po elektronski pošti: icb@nuk.uni-lj.si

SPLOŠNE KNJIŽNICE

Osrednje območne knjižnice

OSREDNJE OBMOČNE KNJIŽNICE Delovna skupina za domoznanstvo

Delovna skupina za domoznanstvo osrednjih območnih knjižnic objavlja tretji dokument, ki vam bo v pomoč pri izvajanju domoznanske dejavnosti. Priložen je tudi vzorec dopisa potencialnim dobaviteljem domoznanskega gradiva.

Smernice za izbor in bibliografsko obdelavo gradiva za domoznansko zbirko so bile objavljene v Knjižničarskih novicah 16(2006)6, Priporočila za bibliografsko obdelavo drobnega tiska in rokopisov pa v Knjižničarskih novicah 16(2006)9.

SMERNICE ZA PRIDOBIVANJE DOMOZNANSKEGA GRADIVA V SPLOŠNIH KNJIŽNICAH

1. Uvod

Vsaka splošna knjižnica je v skladu s predpisano zakonodajo dolžna zagotavljati dostopnost do gradiva in informacij najširšemu krogu svojih uporabnikov. Eno izmed temeljnih področij delovanja vsake splošne knjižnice pa so predvsem njene lokalne vsebine, ki osvetljujejo delovanje določenega območja, kraja ali regije v

preteklosti in danes in pričajo o njihovem kulturnem utripu.

Pri zasnovi strategije domoznanske dejavnosti, ki naj bo sestavni del strateškega načrta vsake knjižnice, je v prvi vrsti potrebno izhajati iz organizacijske strukture splošne knjižnice in njene umeščenosti na lokalnem, regionalnem in nacionalnem nivoju ter na osnovi tega načrtovati obseg domoznanske dejavnosti, znotraj tega pa proces pridobivanja domoznanskega gradiva kot prve oziroma izhodiščne faze.

Model pridobivanja domoznanskega gradiva bo torej v veliki meri odvisen od naslednjih faktorjev:

- ali splošna knjižnica opravlja funkcijo osrednje območne knjižnice,
- ali ima splošna knjižnica funkcijo osrednje knjižnice,
- ali ima knjižnica status krajeвне knjižnice,
- ali gre za potujočo knjižnico,
- ali ima knjižnica (osrednja ali osrednja območna) organizirana izposojevališča,
- ali se na njenem območju še kakšna (partnerska) ustanova ukvarja z domoznansko dejavnostjo, itd.

Poleg organiziranosti splošne knjižnice bodo na oblikovanje smernic za pridobivanje domoznanskega gradiva odločilno vplivali še nekateri drugi faktorji, ki so z njeno organizacijsko strukturo običajno logično povezani:

- ali se knjižnica s to dejavnostjo ukvarja tudi zaradi potrebe po ohranjanju kulturne dediščine in v skladu s predpisano zakonodajo opravlja funkcijo depozitarne organizacije in načrtuje in koordinira pridobivanje domoznanskega gradiva za knjižnice na svojem območju, zlasti gradiva, ki se zbira v skladu z zakonodajo o obveznem izvodu, in izvaja informiranje zavezancev za obvezni izvod ter posreduje

nacionalni knjižnici informacije o zavezancih s svojega območja,

- ali depozitarno vlogo (lahko tudi del nalog osrednje območne knjižnice) za njeno območje opravlja še kakšna druga ustanova na regionalnem ali nacionalnem nivoju,
- ali je njen domoznanski namen povezan s funkcijo splošne knjižnice kot krajevne knjižnice in domoznansko informacijskega centra, ki v glavnem pridobiva in posreduje samo aktualne lokalne informacije in gradiva, depozitarno funkcijo pa opravlja osrednja območna knjižnica ali druga ustanova na njenem območju ali izven njega,
- ali gre v splošni knjižnici za prepletanje različnih nivojev, predvsem nivoja območnosti, ki pa se na lokalni ravni manifestira v obliki splošne knjižnice kot razvejane mreže krajevnih knjižnic, izposojevališč in postajališč premičnih zbirk.

Iz zgoraj zapisanih izhodišč je torej razvidno, da so v splošni knjižnici, v skladu z njenim statusom, organiziranostjo, zgodovinsko tradicijo domoznanske dejavnosti na njenem območju, možni različni modeli domoznanske dejavnosti, s tem pa tudi različni pristopi in načini pridobivanja gradiva, ki se med seboj lahko tudi prepletajo, kvalitetno dopolnjujejo in tako pomagajo krepiti domoznansko dejavnost na lokalnem, regionalnem in nacionalnem nivoju.

Splošna knjižnica lahko proces pridobivanja domoznanskega gradiva organizira znotraj ločenega oddelka za domoznansko dejavnost ali pa ta proces integrira v delovanje drugih, korelacijskih procesov. Oba modela imata lahko nekatere prednosti in pomanjkljivosti. A bolj kot notranje organizacijska struktura splošne knjižnice je pomembno to, da proces pridobivanja gradiva umestimo v kontekst potreb lokalnega, regionalnega in nacionalnega nivoja, postanemo v okolju aktiven in odprt partner, ki z

različnimi oblikami sodelovanja in koordinacije vzpodbujamo svojstvene oblike pridobivanja domoznanskega gradiva, s tem pa pripomoremo h kreiranju in odpiranju zanimivih popularnih domoznanskih vsebin (zbirk oziroma domoznanskih informacijskih virov), ki bodo v največji možni meri služile tako lokalni skupnosti kot tudi globalno.

2. Opredelitev osnovnih izhodišč

Za potrebe boljše in uspešnejše koordinacije domoznanske dejavnosti, večje transparentnosti delovanja, sprejemanja različnih poslovnih odločitev in vzpostavljanja partnerskega sodelovanja s sorodnimi (partnerskimi) ustanovami na domoznanskem področju, je priporočljivo, da vsaka splošna knjižnica, na osnovi zgornjih dejstev, v obliki pisnega dokumenta, ki naj bo sestavni del strateškega načrta vsake splošne knjižnice, opredeli osnovna izhodišča, ki jih upošteva v procesu pridobivanja in drugih procesov domoznanske dejavnosti.

2.1 Domoznansko območje

Splošna knjižnica naj opredeli svoje domoznansko območje:

- pri tem naj izhaja iz svoje organizacijske strukture in organiziranosti knjižnične mreže na svojem območju;
- domoznansko območje naj bo vezano na geografsko območje občin, ki jih splošna knjižnica pokriva v skladu z Zakonom o knjižničarstvu (2001), Pravilnikom o pogojih za izvajanje knjižnične dejavnosti kot javne službe (2003) in Pravilnikom o osrednjih območnih knjižnicah (2003);
- za krajevne knjižnice in izposojevališča je z vidika potreb lokalne skupnosti pomembno domoznansko območje tudi ožje lokalno okolje, ki ga pokrivajo s svojo dejavnostjo. Gravitacijsko

območje je v tem primeru lahko: naselje, krajevna skupnost ali mestna četrt.

2.2 Vrste domoznanskega gradiva

Splošna knjižnica naj, v skladu s tradicijo, s potrebami lokalnega okolja in vidika ohranjanja kulturne dediščine, opredeli tiste vrste gradiva, ki so predmet njenega pridobivanja.

Pri tem lahko upošteva naslednjo razdelitev:

- primarno domoznansko gradivo
 - vsebinsko vezano na domoznansko območje
- sekundarno domoznansko gradivo
 - gradivo avtorjev z našega območja (Goropevšek, 2000), pri čemer se, v primeru selektivnega pristopa, lahko omejimo na:
 - avtorje, ki s svojim ustvarjanjem na geografskem, zgodovinskem, etnološkem, literarnem, arheološkem, sociološkem, biografskem področju pripomorejo k prepoznavnosti geografskega območja občine ali lokalnega okolja ter dela znanih in uveljavljenih avtorjev, ki živijo ali delujejo (ustvarjajo) in so kot taki prepoznavni na domoznanskem območju (v preteklosti in danes);
 - gradivo, nastalo na domoznanskem območju (založnik, izdajatelj, tiskar).

Priporočila:

- Splošna knjižnica naj teži k temu, da pridobi vse domoznansko gradivo o svojem območju (primarno domoznansko gradivo).
- Zelo pomembno je, da so selektivni pristopi in kriteriji na področju pridobivanja sekundarnega domoznanskega gradiva (če ga ne pridobivamo v celoti) čim bolj natančno opredeljeni v strateškem dokumentu knjižnice.

- Prav tako je pomembno, da poskušamo v čim večji možni meri ohraniti kontinuiteto selektivnih kriterijev.

2.3 Tipologija domoznanskega gradiva

Splošna knjižnica naj opredeli domoznansko gradivo, ki je predmet njenega pridobivanja ali analitične obdelave.

Pri tem ji je lahko v pomoč naslednja tipologija:

- samostojna monografska dela (tudi v digitalni obliki);
- serijske publikacije (tudi v mikrofilmski in digitalni obliki)
 - splošna knjižnica opredeli tudi izhodišča in seznam serijskih publikacij za potrebe analitične obdelave;
- rokopisi znamenitih oseb z območja (tudi v digitalni obliki);
- notno gradivo;
- kartografsko gradivo (tudi v digitalni obliki);
- AV gradivo (tudi v digitalni obliki);
- slikovno gradivo (tudi v digitalni obliki)
 - fotografije
 - razglednice;
- polpublicirano gradivo (tudi v digitalni obliki)
 - znanstvene in strokovne vsebine
 - raziskovalne naloge
 - praktične vsebine (katalogi, sezname);
- drugo, efemerno gradivo ali drobni tisk
 - prospekti
 - plakati
 - vabila, vstopnice.

2.4 Načini pridobivanja domoznanskega gradiva

- Formalni (utečeni) načini pridobivanja
 - založbe, akviziterji, knjigarne, knjigotrški katalogi, bibliografije, obvezni izvod, itd.
- Neformalni načini pridobivanja

S formalno organiziranimi načini in sredstvi pogosto ni možno pridobiti precejšnjega dela tega gradiva, saj nastaja v omejenem krogu za zaključene ciljne interesne skupine. Pogosto tudi ustvarjalci pomembnega domoznanskega gradiva ne izražajo neposrednega interesa za distribucijo tega gradiva oziroma sami ne zaznajo interes pristojnih inštitucij zanj. Velikokrat pa gre v teh primerih za domoznansko gradivo, ki je tako z vidika lokalne kot tudi nacionalne kulturne dediščine zelo dragoceno. Zato je za neformalne oblike pridobivanja izredno pomembno, da knjižnica v svojem okolju in pri producentih ustvari in kontinuirano krepí prepoznavnost ustanove oziroma domoznanske dejavnosti, predvsem njeno funkcijo zbiratelja in hranitelja tako njihovih rezultatov ustvarjanja kot tudi domoznanskih informacijskih virov, ki so pomembni za proučevanje njihovega delovanja kot enega od pomembnih sestavnih delov mozaika, ki pričajo o kulturno zgodovinskem utripu kraja v preteklosti in danes.

Splošna knjižnica naj se te naloge v svojem okolju loti s strateško organiziranim pristopom, tudi z metodami nabavnega marketinga.

Množico različnih ustvarjalcev domoznanskega gradiva obravnavamo kot dragocene potencialne ponudnike na trgu, ki jih lahko nagovarjamo:

- z organizirano promocijsko akcijo (mediji, promocijski materiali);
- z neposrednim nagovorom, pri čemer lahko:
 - organiziramo lastno kvalitetno bazo podatkov potencialnih ponudnikov domoznanskega

gradiva na svojem območju, ki jo je potrebno redno ažurirati

- Naročimo lahko izpis podatkov iz Poslovnega registra Slovenije Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPES <http://www.ajpes.si/>), ki zbira tovrstne informacije.
- Potencialne ponudnike lahko nagovarjamo po posameznih ciljnih skupinah (zavodi/ ustanove, podjetja, društva organizacije lokalne skupnosti (občine, krajevne skupnosti in mestne četrti) in ostala civilna združenja, posamezniki, itd.);
- že utečene dejavnosti, npr. kulturne prireditve, uporabimo za promocijo pridobivanja domoznanskega gradiva:
 - organizacija okroglih miz o lokalno aktualni tematiki
 - tematske in študijske razstave
 - pogovori in predstavitve lokalnih avtorjev, itd.;
- v **Prilogi 1** podajamo vzorec uradnega dopisa za potrebe pridobivanja domoznanskega gradiva, ki ga po potrebi prilagodimo ciljnim skupinam potencialnih ponudnikov, uporabimo pa ga lahko v organizirani promocijski akciji ali neposrednem pisnem nagovoru
 - posredovan naj bo v obliki uradnega dopisa knjižnice z obveznimi atributi (glava/logo knjižnice, št. uradnega dopisa, itd.).

3. Organizacija procesa pridobivanja gradiva

Pridobivanje domoznanskega gradiva je lahko, kot smo zapisali že v uvodu, organizirano znotraj posebnega oddelka za domoznansko dejavnost ali pa je sestavni del drugega oddelka, npr. oddelka za nabavo in obdelavo. A za vzpostavitev kvalitetnega procesa pridobivanja domoznanskega gradiva bo v prihodnje bolj odločilno to, ali bomo ta proces, kot enega od procesov domoznanske in drugih dejavnosti,

integrirali med naloge območnosti na takšen način, ki bo upošteval horizontalno in vertikalno mrežno povezavo med knjižnicami, s pomočjo te pa doprinesel k višji stopnji sodelovanja in koordinacije na posameznih območjih. Integracija procesa pridobivanja domoznanskega gradiva kot tudi drugih procesov domoznanske dejavnosti lahko v veliki meri v splošnih knjižnicah pripomore:

- h krepitvi koordinacije na nivoju območnosti,
- izboljšanju procesa pridobivanja domoznanskega gradiva,
- racionalizaciji postopkov,
- poenotenju načinov dela,
- povečanju stopnje povezanosti med knjižnicami,
- povečanju sodelovanja med knjižnicami na različnih nivojih, npr. vključevanju v različne projekte, itd.

Za uspešno organizacijo pridobivanja gradiva pa je v vsaki splošni knjižnici, ne glede na obseg nalog, ki jih opravlja, pomembno še naslednje:

- jasno morajo biti določeni nosilci pridobivanja domoznanskega gradiva,
- kot pomemben člen v posredovanju informacij in gradiva je potrebno vključiti knjižničarje, ki so v stiku z različnimi ciljnim skupinami uporabnikov v lokalnih okoljih, to pa je tudi osebje, ki deluje predvsem na nivoju procesov izposoje in informacijske službe,
- pri tem lahko v veliki meri znotraj procesa pridobivanja domoznanskega gradiva uporabimo prednosti knjižnične mreže splošnih knjižnic in tako z dvosmernim pretokom informacij dopolnujemo domoznansko zbirko ter jo hkrati odpiramo širši javnosti

4. Zaključek

Tako smo sklenili krog in prišli do naših uporabnikov, katerim so naše domoznanske zbirke v prvi vrsti tudi

namenjene in zaradi njih tudi nastajajo. Splošne knjižnice moramo v bodoče skupaj graditi in vzpostavljati takšen sistem, ki bo omogočal približevanje in odpiranje naših domoznanskih zbirk širši javnosti in različnim ciljnim skupinam uporabnikov, kajti le v tem primeru bo proces pridobivanja domoznanskega gradiva kot eden od temeljnih procesov domoznanstva umeščen v kontekst potreb lokalnih, regionalnih in nacionalnih interesov.

Pri tem se nakazujejo naslednje poti:

- Prehod v novo digitalno okolje je le nadaljevanje osnovnih funkcij domoznanskih zbirk: zbiranja, obdelave in ohranjanja gradiva v različnih formatih in na različnih medijih.
- Digitalne domoznanske zbirke z novimi tehnologijami:
 - razširjajo lokalne meje, lokalne vsebine postajajo zanimive za vse širši krog ljudi
 - s svojimi vsebinami podpirajo lokalno raznolikost, vseživljenjsko učenje in socialno vključenost
 - z internetom postajajo povezljive, ponuja se možnost skupnega kreiranja, ustvarja se obsežen arhiv.
- Ustvarjalci domoznanskih gradiv v lokalni skupnosti svoja gradiva še naprej obdržijo v analogni obliki, v digitalni obliki pa jih knjižnica, če je zadostila Zakonu o avtorskih in sorodnih pravicah, ponudi širši javnosti:
 - najpomembnejši element digitalne domoznanske zbirke so zanimive lokalne vsebine, hitro in enostavno dostopne z enega mesta – portala.
- Z dobro oblikovano in uspešno posredovano domoznansko zbirko se lahko splošne knjižnice aktivno vključimo tudi v vedno bolj intenziven razvoj kulturnega turizma kot dela kulturne industrije.

Viri:

Zakon o knjižničarstvu. (2001). *Ur.l.RS*, št. 87.

Pravilnik o osrednjih območnih knjižnicah. (2003). *Ur.l.RS*, št. 88. Pridobljeno 21.11.2006 s spletne strani <http://www.uradnolist.si/1/objava.jsp?urlid=200388&stevilka=4079>

Pravilnik o pogojih za izvajanje knjižnične dejavnosti kot javne službe. (2003).

Ur.l.RS, št. 73. Pridobljeno 21.11.2006 s spletne strani <http://www.uradnolist.si/1/objava.jsp?urlid=200373&stevilka=3540>

Standardi za splošne knjižnice : za obdobje od 1. maja 2005 do 30. aprila 2015. (2005). Ljubljana: Republika Slovenija, Nacionalni svet za knjižnično dejavnost.

Zakon o obveznem izvodu publikacij. (2006). *Ur.l.RS*, št. 69. Pridobljeno 21.11.2006 s spletne strani <http://www.uradnolist.si/1/ulononline.jsp?urlid=200669&dhid=83516>

Zakon o avtorskih in sorodnih pravicah. *Ur.l.RS*, št. 94/2004; 44/2006; 16/2007. Pridobljeno 5. 4. 2007 s spletne strani http://zakonodaja.gov.si/rpsi/r03/predpis_ZAKO403.html.

Krnel-Umek, D., Rajh, B. (1985). *Domoznanska dejavnost v slovenskem knjižnično-informacijskem sistemu*. Maribor: Univerzitetna knjižnica Maribor, Koper: Osrednja knjižnica Srečka Vilharja Koper.

Domoznanska dejavnost v knjižničnem informacijskem sistemu Slovenije. (1992). Ljubljana: Narodna in univerzitetna knjižnica.

Goropevšek, B. (2000). Domoznanstvo in domoznanske zbirke v slovenskih splošnih knjižnicah. V *Kulturne ustanove in arhivsko gradivo*. Zbornik zborovanja Arhivskega društva Slovenije (str. 45-53). Ljubljana: Arhivsko društvo Slovenije.

Goropevšek, B. (2000). Formalni in neformalni pritok gradiv na starih in novih medijih. V *Tradicionalni mediji v sodobni informacijski družbi*. Zbornik posvetovanja ZBDS (str. 83-92). Ljubljana: ZBDS.

Lujić, D. (2006). *Mariborska knjižnica-osrednja območna knjižnica - koordinacija domoznanske dejavnosti - pridobivanje domoznanskega gradiva : delovno gradivo*.

Ajpes. *Svet uporabnih informacij*.

Pridobljeno 16.5.2006 s spletne strani: <http://www.ajpes.si/>

Pripravili člani ožje delovne skupine za pripravo smernic za pridobivanje domoznanskega gradiva, ki jo je vodil Srečko Maček (Osrednja knjižnica Celje): Mira Jerenec (Knjižnica Ivana Potrča Ptuj), Aleš Klemen (Knjižnica Otona Župančiča), Dragana Lujić (Mariborska knjižnica), Simona Resman (Knjižnica Otona Župančiča), Irena Škvarč (Goriška knjižnica Franceta Bevka), Nina Vuk (Mariborska knjižnica).

NASLOVNIK
Xxx/XXX

Št. dopisa:
Datum: XX.XX.XXXX

LOKALNA KNJIŽNIČNA ZBIRKA – NAŠE SKUPNO BOGASTVO

Ali veste, da *knjige, časopisi, revije, plakati, razglednice, zvočni in drugi zapisi*, ki se nanašajo na naše območje ali na njem nastajajo, močno vplivajo na *prepoznavnost našega lokalnega okolja*, predstavljajo *neprecenljivo podlago za raziskovanje* in imajo zelo dragoceno vlogo na *področju kulturne dediščine*?

To gradivo v splošnih knjižnicah, v skladu z *javnim interesom*, vključujemo v naše *lokalne zbirke* v fizični ali digitalni obliki, na ta način jih odpiramo in dajemo v uporabo širši javnosti, s tem pa umeščamo v kontekst potreb lokalnega, regionalnega in nacionalnega interesa.

Tudi *vaši rezultati ustvarjanja* predstavljajo pomemben delež v mozaiku, ki sestavlja podobo *kulturno zgodovinskega utripa našega kraja v preteklosti in danes*.

Ustvarjanje *lokalnih, zanimivih domoznanskih zbirk* pa lahko nastaja le na osnovi partnerskega, vzajemnega sodelovanja, zato vas prijazno prosimo, da z našo pomočjo omogočite širši javnosti dostop do zanimivih lokalnih vsebin na naslednji način:

- nam posredujete gradivo, ki je tematsko vezano na naše območje ali je na njem nastalo
- nas obveščate o posedovanju (lastništvu) takšnega gradiva, če ste njegov ustvarjalec (kreator)
- posredujete informacije o ustanovah/zavodih, društvih, posameznikih, ki so pomembni ustvarjalci takšnega gradiva

V splošni knjižnici bomo poskrbeli, da bo to gradivo, za potrebe *izobraževanja, vseživljenjskega učenja, raziskovanja in drugih javnih interesov*, uvrščeno v domoznansko zbirko, ustrezno arhivirano, preko naše lokalne spletne zbirke www.xxx.si in slovenskega knjižničnega spletnega kataloga www.cobiss.si pa dostopno najširši javnosti.

Prosimo vas, da se za podrobnejše informacije obrnete na našo ustanovo:

Knjižnica XXXXX

Oddelek za domoznanstvo

www.xxx.si

Knjižnični trg 1

Poštna številka IME POŠTE

Tel.:xxxxxxx, Fax.: xxxxxx, e-naslov: xxxxx@xxxxx.si

Kontaktna oseba:

Xxxxxx Xxxxxx, vodja Oddelka za domoznanstvo

Tel: XX-xxx-xxx, e-naslov: xxxx.xxxx@xxxxx.si

Veselimo se sodelovanja z Vami in vas prijazno pozdravljamo!

Xxxxxx xxxxx,
funkcija

SPOZNAVAJMO OTROKE SVETA

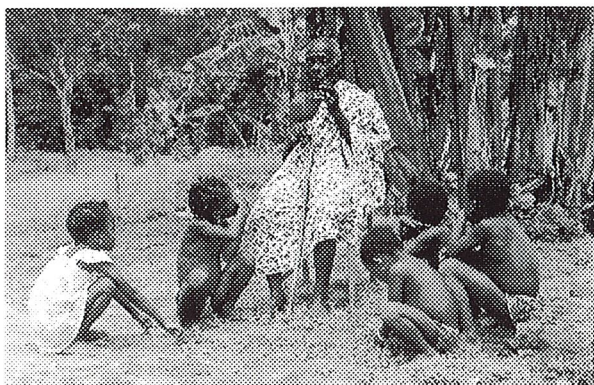
Tudi v naši knjižnici smo se knjižničarke skupaj z otroki vključile v projekt Unicefa **SPOZNAVAJMO OTROKE SVETA**.

Spoznavanje različnih načinov življenja in kultur z raznih delov sveta smo vključile v naše redne **bibliopedagoške dejavnosti** kot so:

knjižne uganke,
pogovori o knjigah,
igralne ure s knjigo,
počitniške delavnice,
ure pravljič ter
obiski otrok iz bližnjih vrtcev in osnovnih šol.

V ta namen smo v Trstu, kjer nabavljamo knjižno gradivo v jeziku manjšine, nakupile tudi nekaj strokovnih knjig ter zbirk ljudskih pravljič raznih narodov v italijanskem jeziku, ki se jih pri nas ne da dobiti. S tem gradivom dopolnjujemo gradivo v slovenskem jeziku, uporabljamo pa ga tudi za potrebe mladih obiskovalcev knjižnice, ki so pripadniki italijanske narodnostne manjšine.

Sama sem začela z **Uganko meseca**, ki je bila oktobra posvečena **Afriki**.

Slika 1: Afriški pripovedovalec pravljič

Z vprašanji, ki sem jih zastavila v uganki, sem želela reševalce seznaniti z nekaterimi dejstvi, ki so povezana z Afriko ter opozoriti mlade bralce na

knjižnično gradivo o Afriki, ki jih hrani naša knjižnica. Tudi naslednjo uganko meseca sem posvetila spoznavanju načina življenja v drugih deželah. V njej otroci odgovarjajo na vprašanja o novi celini **Ameriki** ter se seznanjajo s knjigami o tej deželi, predvsem z zbirkami pravljič ter nekaterimi njim primernimi strokovnimi deli.

Pri **urah pravljič in igralnih urah s knjigo** vključujem poleg avtorskih tudi ljudske pravljič raznih narodov. Pri tem za uvod otrokom pokažem tudi za njih primerne **neleposlovne knjige**, ki z bogatim slikovnim gradivom prikazujejo način življenja njihovih sovrstnikov po svetu. Ob slikah **se pogovarjamo** o različnih načinih življenja, o različnosti in spoštovanju. Doslej sem poleg avtorskih pravljič pripovedovala še afriške, filipinske, indijanske (Peru, Panama, Brazilija, Paragvaj, severnoameriška plemena), afganistansko, indijsko, rezijske, istrske, rusko in slovenske ljudske pravljič (glej Prilogo 1).

Slika 2: Pripovedovalka pravljič iz Rezije

Obiskali so nas tudi **otroci iz osnovne šole Dante Alighieri**. Najprej smo si ogledali knjižnico, nato smo skupaj rešili knjižno uganko o Afriki ter na koncu prisluhnili ljudskim pravljičam raznih narodov.

Povezala sem se tudi s štirimi vzgojiteljicami iz **vtca Školjka**, ki so prav tako vključene v projekt Spoznavajmo otroke sveta. Za svoje skupine so izdelale punčke iz cunj, ki so jih prinesle s seboj v knjižnico: Perujko, severnoameriško Indijanko, Istranko in Slovenko. Za vsako teh skupin sem pripravila igralno uro s knjigo, kjer so lahko otroci spoznali nekatere navade, pesmi, plese in predmete ter seveda pravljice teh ljudstev in narodov (glej prilogo 2).

Ker pa je naša knjižnica na dvojezičnem območju, imamo enkrat tedensko ure pravljič tudi v italijanskem jeziku (glej prilogo 3).

Udeležijo se jih pa prav tako otroci iz vseh družin, italijanskih, slovenskih, hrvaških, srbskih in drugih ter iz narodnostno mešanih družin. Tako da z različnostjo živimo vsak dan, pri urah pravljič pa se o tem radi še pogovarjamo. Tako smo se na primer v decembrskih dneh pogovarjali o tem, kako v naših družinah praznujemo praznike: slovenskih, hrvaških, italijanskih, srbskih, muslimanskih... vernih in takih, ki uradno ne pripadajo nobeni veri.

Pri urah pravljič, igralnih urah s knjigo in ko nas obiščejo otroci iz vtca, pripravimo tudi likovno delavnico. Otroci izdelujejo iz različnih materialov, rišejo ali barvajo. Zadnje čase pa k uram pravljič, posebno k tistim, ki so v italijanskem jeziku s slovenskim prevodom, prihajajo nekateri otroci, ki radi potem, ko so prisluhnili pravljici, le to tudi zaigrajo.

Tudi v **počitniške delavnice** sem želela vnesti duha spoznavanja različnosti. Potekale so ob popoldnevih v času od božičnih do novoletnih praznikov. Otrokom, ki so prihajali na delavnice, sem želela drugačne kulture predstaviti tudi skozi zvočno podobo različnih jezikov. Tako smo brali pravljice v portugalskem, španskem, francoskem in

angleškem jeziku, ponavljali razne besede in števnikje ter se učili pesmice (glej prilogo 4).

PRILOGE

Priloga 1: Ljudske in avtorske pravljice, ki sem jih pripovedovala v slovenskem jeziku

Zakaj Sonce in Luna živita na nebu (nigerijska)
 Sonce in Luna se poročita (filipinska)
 Zajec in žaba (kazaška in istrska varianta)
 Najkrajša pravljica (slovenska)
 Lepa kraljeva hči (nigerijska)
 Uš in smrkelj (rezijska)
 Zajec Leuk, najpametnejši med živalmi (afriška)
 O fantku, ki je polulal putke (Pinguilly, Yves in Seck, Sarang)
 Stric Zajec v sodu (panamska)
 Zakaj teče volk za zajcem (slovenska)
 Starkini lasje (severnoameriška)
 Vol in muha (slovenska)
 Jagoda (severnoameriška)
 Sonce in Mesec (brazilska)
 Volk in sedem kozličkov (slovenska)
 Manioka (brazilska)
 Ribič in njegova žena (slovenska; z lutkami jo je pripovedovala Tanja Kaligarič)
 Acaitrapo in Chuquillanto (perujska)
 Palica svetega Lukeža (perujska)
 Smetana (Ela Peroci)
 Prebrisana deklica (slovenska)
 Lesena soha, ki je oživela (severnoameriška)
 Tri sestre (istrska)
 Deklica golobica (istrska)
 Vrata na oni svet (istrska)
 Roža Katarina (v pravljico prirejena ljudska istrska pesem, priredba Š.P.)
 Kako so nastala drevesa (severnoameriška)
 Leopoldov božič (Darlymple Jennifer, prevod iz fr. Š.P.)
 Dvanajst ujcev (rezijska)
 Kako je dedek v gozdu izgubil rokavičko (ruska, priredba z lutkami Š.P.)
 Deževni otročki (Krauss Melmed Laura, prevod iz ang. Š.P.)

Priloga 2: Opis štirih igralnih ur, pripravljenih za otroke iz vtca Školjka

Otroci iz **prve skupine** so se v vrtcu skupaj z vzgojiteljicami učili o **Peruju**. S seboj so

prinesli lepo izdelano punčko Perujko. Usedli smo se na preprogo v krog in se začeli pogovarjati. Od doma sem jim prinesla pokazat vse predmete, ki sem jih dobila v dar ali kupila in izhajajo iz te dežele: tkano vrečko, ki jo Indijanci obesijo okrog vratu in dajo vanjo liste posušene koke, ki jih nasiti in poživlja, kadar so lačni in utrujeni; majhno tkano preprogo, lonček za pitje čaja, narejen iz posušene bučke; punčke, narejene iz posušenih in lepo okrašenih bučk; viseče srebrne uhane z zelenim kamnom; majhno leseno Perujko, ki prinaša srečo; razglednice iz Peruja, ki prikazujejo Indijanke in Indijance; časopisni odrezek o misijonu v Peruju in o otrocih, posvojenih na daljavo. Ob ogledovanju vseh teh predmetov sem jim pripovedovala o tem, kako živijo perujski staroselci in tudi o tem, kakšne jezike govorijo. Vprašala sem jih tudi, katere jezike poznajo in če so kdaj slišali za indijanske jezike ter če vedo, kako zveni španski jezik, ki ga sedaj poleg domačih jezikov tudi govorijo v tisti deželi. Nato sem jim za ilustracijo v španskem jeziku prebrala odlomek iz perujske pravljice. Pripovedovala sem jim tudi o prijateljici Magdi, ki potuje po svetu in kaj vse mi je povedala o Indijancih, ki jih je srečala. Nato smo stoje in z dvignjenimi rokami pozdravili sonce kot pravi Indijanci. To je bil uvod v perujsko pravljico Acaitrapo in Chuquillanto, ki pripoveduje o tem, kako sta se zaljubila revni pastir in Sončeva hči. Nato pa še perujsko pravljico Palica svetega Lukeža o možu, ki je imel leno ženo Filomeno in o tem, kako jo je ozdravil. Iz priročnika sem fotokopirala pobarvanko, ki so jo potem odnesli s seboj v vrtec.

Otroci iz **druge skupine** so se učili o **Sloveniji**. Pripovedovala sem jim pravljico Ele Peroci Smetana, nato pa še slovensko ljudsko Prebrisana deklica. Nato sem otroke vprašala, če znajo kakšno slovensko ljudsko pesmico. In so zapeli pesmice, ki so se jih naučili v vrtcu: Majhna sem bila, Po Koroškem, po Kranjskem, Dežek, Moj klobuk, Šmentana muha, Ringaraja.

V likovni delavnici pa smo nato iz lesenih ribniških kuhalnic, volne in papirja izdelali slovenske punčke.

Otroci iz **tretje skupine** so se učili o **Indijancih iz severne Amerike**. Tudi oni so s seboj prinesli lično izdelano severnoameriško Indijanko. Pripovedovala sem jim pravljico Starkini lasje, ki nam pove, od kdaj Indijanci gojijo koruzo. Nato pa še pravljico Lesena soha, ki je oživela. Naučili smo se indijanski Račji ples in spremljajočo indijansko pesmico.

Nato smo posedli v krog in povedala sem jim, kako so znali Indijanci prisluhniti drug drugemu in niso govorili kar vse vprek. Pri tem so si podajali pipo miru, kadar so se morali dogovoriti kaj zelo pomembnega. Od doma sem prinesla očetovo leseno pipo, okrasili smo jo z golobjim perjem in smo si jo podajali. Vsak, ki je dobil v roke pipo, je lahko kaj povedal, ostali pa smo ga poslušali. Pogovarjali smo se tudi o imenih, ki jih malim otrokom dajo indijanski starši in si ga potem, ko odrastejo, spremenijo. Vsak otrok si je potem izbral svoje ime: Beli Oblaček, Svetla zvezda ... Naučili smo se tudi, da so Indijanci prebivali v šotorih, jahali konje, streljali z lokom in puščicami; da imajo radi koruzo in krompir ter da so v njihovi deželi nekoč živeli bizoni.

S seboj v vrtec so otroci odnesli pobarvanko, vzgojiteljici pa sta si izposodili knjigo s pesmicami in plesi.

Otroci iz **četrte skupine** so se učili o **Istri**. Govorili smo o Šavrinkah, ki so z oslički ali peš potovale po Istri, kupovale jajca in jih nosile prodajat v Trst. Pripovedovala sem jim pravljico Tri sestre, ki govori o dobroti in prijaznosti in jim povedala, da sem jo slišala od zelo stare ženičke, ki je doma v majhni vasi nad Izolo, zdaj pa živi v mestu skupaj s hčerko in vnučkom. Nato pa še ljudsko Vrata na oni svet in o Roži Katarini, ki sem jo priredila po istrski ljudski pesmi. Zadnjo kitico pesmi smo zapeli, zaigrali in zaplesali.

Tudi otrokom iz te skupine sem pripravila pobarvanko, ki prikazuje Šavrinko v ljudski noši in s plenjerjem na glavi.

Slika 3: Otroci iz vrtca Školjka spoznavajo otroke sveta na obisku v knjižnici

Priloga 3: Pravlјice, ki sem jih brala v italijanskem jeziku

La mamma Natale (Penny, Ives)
 Nino e la posta di Natale (Bernadette)
 La sirenetta (Barbieri, Marta)
 Una cometa a Natale (Pfister, Marcus)
 Il mostro azzurro (indijska)
 Perché il Sole e la Luna vivono in cielo (nigerijska)
 Il matrimonio tra il Sole e la Luna (filipinska)
 La bella figlia del re (nigerijska)
 Leuk la lepre, il piu giovane degli animali (afriška)
 Tio coniglio e la botte (panamska)
 I capelli della vecchia (severnoameriška)
 La fragola (severnoameriška)
 La manioka (brazilska)
 Gianni Riccio (slovenska ljudska)
 Il Maya, il serpente e la notte (Barbara, Diane)
 Un papà per Riccio Lino (Garbe, Dagmar)

Priloga 4: Pravlјice, ki sem jih brala v tujih jezikih

O boneco de neve (Brigs, Raymond; v portugalščini)
 Le pantalon de Gaston (Delafon, Marie; v francoščini)
 El regalo de la diosa Luna (pravljica Indijancev Guarani iz Paragvaja, v španščini)
 Ten in the bed (Dale, Penny; v angleščini)
 Tibili, le petit garçon qui ne voulait pas aller à l'école (Léonard, Marie in Prigent, Andrée)
 Le bisou magique (Mets, Alan)

Špela Pahor
 Mestna knjižnica Izola

MEDNARODNI PROJEKTI

NOVA STORITEV V NUK: DIGITALIZACIJA KNJIG PO NAROČILU (EoD – E-books on Demand)

Oktobra 2006 se je Narodna in univerzitetna knjižnica Slovenije vključila v projekt EOD, ki ga v okviru okvirnega

programa eTEN sofinancira Evropska komisija. Projekt poteka pod vodstvom Bibliotekarskega raziskovalnega centra.

V obdobju med marcem 2007 in marcem 2008 bo 13 knjižnic iz osmih evropskih držav nudilo možnost naročanja elektronskih knjig na zahtevo. Digitalizacijo knjig, tj. monografskih publikacij bo za ugodno ceno mogoče naročiti neposredno preko knjižničnih katalogov sodelujočih inštitucij. Slednje bodo v okviru storitve nudile predvsem gradivo iz svojih zgodovinskih zbirk, ki ni več pod zaščito avtorskega prava, oziroma ni več dostopno na tržišču.

Slika 1: Skupinska slika z začetnega sestanka projekta. Na sliki so (od leve proti desni): Jaroslava Pírová, Stephan Kurz, István Moldován, Olivia Diehr, Britta Lorckmann, Gabriela Szalóki, Helge Knüttel, Albert Schröder, Peter Hoffman, Martin Seiser, Bruno Sperl, Alenka Kavčič-Čolić, Günther Mühlberger, Endne Loddes, Markus Brantl, Sonja Svoljšak, Janko Klasinc, Krista Kiisa, Silvia Gstrein, Mihkel Reial in Alojz Androvič.

Narodna in univerzitetna knjižnica bo v okviru omenjene storitve med aprilom 2007 in marcem 2008 nudila monografske publikacije, natisnjene med leti 1500 in 1945. Preko skupne projektne strani pa bo knjige mogoče poiskati in naročiti tudi preko katalogov

vseh sodelujočih partnerskih knjižnic. Cena storitve bo primerljiva s sedanjo ceno medknjižnične izposoje.

Elektronska knjiga, oziroma datoteka bo v formatu PDF, saj je ta zelo razširjen in preprost za uporabo. Vse knjige,

natisnjene po letu 1800, če bo to mogoče pa tudi starejše, pa bodo vsebovale tudi samodejno generiran polni tekst, ki bo omogočal iskanje po besedah ter kopiranje in lepljenje delov teksta v druge programske aplikacije.

Naročeno elektronsko knjigo si bo uporabnik lahko bodisi naložil na svoj računalnik ali pa si jo dal natisniti, oziroma prenesti na druge elektronske nosilce (CD Rom).

Slika 2: Skeniranje knjige v NUK

Projekt koordinira Univerzitetna knjižnica v Innsbrucku, poleg NUK pa v projektu sodelujejo še naslednje partnerske knjižnice: Dunajska univerzitetna knjižnica, Bavarska deželna knjižnica, Univerzitetna knjižnica v Gradcu, Univerzitetna knjižnica v Bratislavi, Univerzitetna knjižnica v Regensburgu, knjižnica Humboldtove univerze v Berlinu, Danska kraljeva knjižnica,

Madžarska nacionalna knjižnica, Estonska nacionalna knjižnica, knjižnica Univerze v Greifswaldu in Portugalska nacionalna knjižnica

Sonja Svoljšak
Narodna in univerzitetna knjižnica

EVROPSKI KOTIČEK

INFORMACIJE O EVROPSKI UNIJI V VAŠI BLIŽINI Pobuda za nastanek Informacijske mreže EUROPE DIRECT

Z dnem ko je Slovenija postala polnopravna članica Evropske unije, njeni prebivalci pa njeni polnopravni državljani, se je potreba po informacijah o Evropski uniji drastično povečala. Nenadoma Evropska unija, njene politike in programi niso več samo predmet naše zunanje politike, saj je mnogo političnih odločitev, ki odločilno vplivajo na kakovost našega vsakdanjega življenja, sprejetih na evropski ravni, pa če se tega zavedamo ali ne. Enotni trg, socialne in potrošniške pravice, možnost sodelovanja v skupnih projektih in koriščenja evropskih finančnih virov, možnost izobraževanja v državah članicah, mobilnost delovne sile so samo nekatere izmed prednosti, ki nam jih nudi članstvo, če jih seveda poznamo in znamo izkoristiti.

Žal veliko državljanov Evropsko unijo še vedno dojema kot birokratsko vsiljeno institucionalno tvorbo, ki naj bi hierarhično in z zapletenimi proceduralnimi postopki, oblikovala nekakšno skupno evropolitiko in jo preko bolj ali manj koristnih zakonov vsiljevala članicam.

Prepad med uradno politiko Evropske unije, njenimi programi in vizijami ne eni, ter javnim mnenjem evropskih državljanov na drugi strani, se je nakazoval že ob pripravah na največjo širitev v zgodovini EU, najočitneje pa izrazil z javnim nestrinjanjem z vsebino Pogodbe o Ustavi za Evropo v nekaterih članicah. Nizozemski in francoski "ne" sta bila nedoumen znak Evropski komisiji, da je potrebno vzpostaviti učinkovit in permanenten dialog med evropskimi inštitucijami in državljani.

Slika 1: Logo ED točk

Komisija pod taktirko Joséja Barrosa si je zato za enega ključnih ciljev svojega mandata izbrala vzpodbujanje medsebojne komunikacije med evropskimi institucijami in državljani. Sprejela je načrt D za demokracijo, dialog in debato in z njim postavila temelje za poglobljeno razpravo o evropski prihodnosti ter s tem spodbudila nastanek evropske javne sfere, v kateri državljani svobodno, po svojih potrebah in presoji razpolagajo z informacijami in orodji, ki jim omogočajo dejavno sodelovanje v procesu sprejemanja zanje pomembnih odločitev v evropskem političnem vrhu.

Kot poudarja Margot Wallström, podpredsednica Evropske komisije in odgovorna za institucionalne odnose in Komunikacijski strategijo:

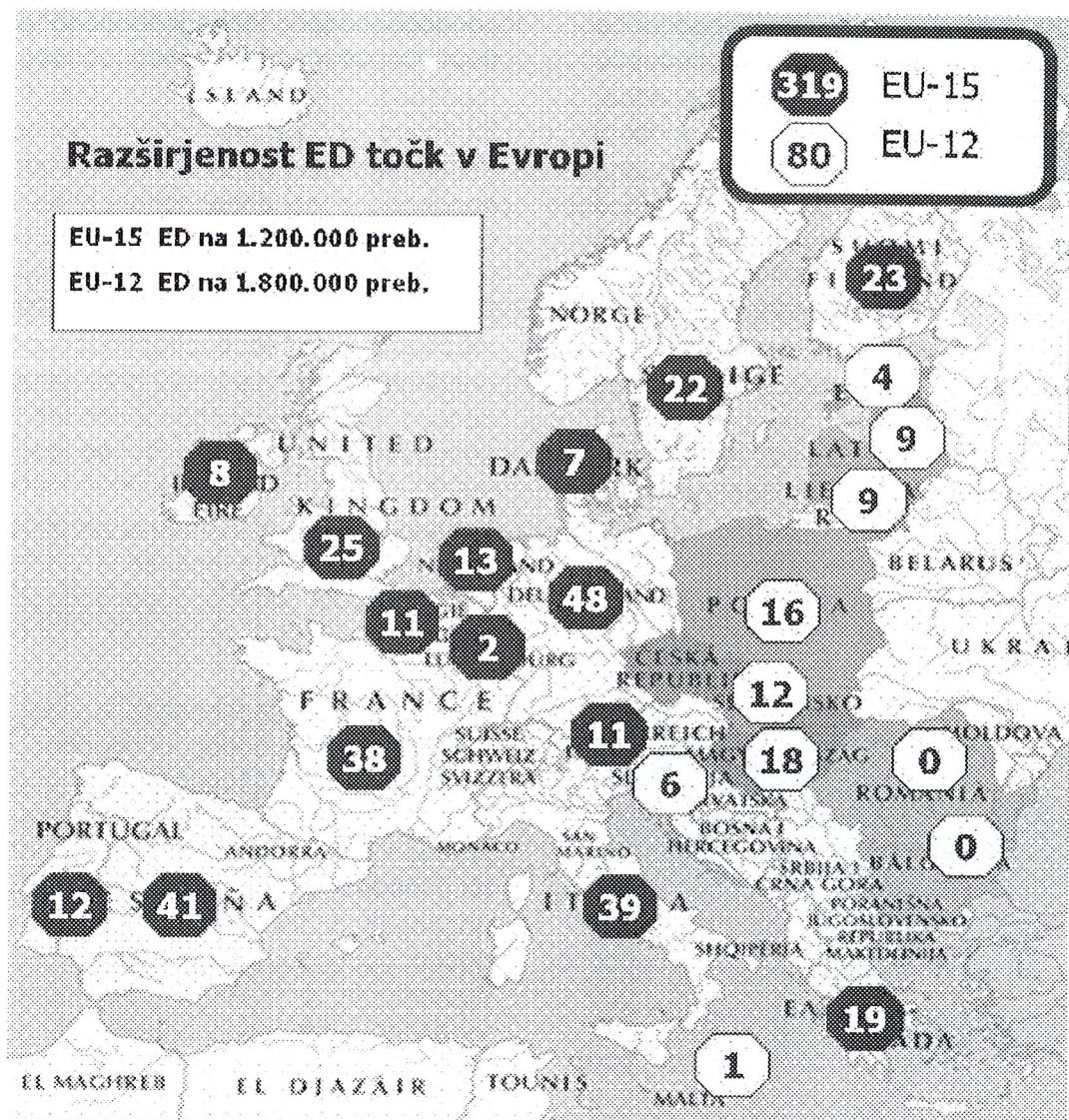
"Gre za odločilen premik od enosmerne komunikacije k okrepljenemu dialogu, od komunikacije, osredotočene na institucije h komunikaciji, osredotočeni na državljane. Želja Komisije je omogočiti pogoje za pristen dialog med ljudmi in oblikovalci politike ter vzpodbuditi živahno politično razpravo, v katero bi se lahko enakovredno vključevali vsi državljani, ne glede na svoj družbeni položaj."

Eno učinkovitejših komunikacijskih strategij za doseganje teh ciljev in aktivno vključevanje evropskih državljanov v razpravo o prihodnosti Evropske unije je informacijska mreža Europe Direct.

Poslanstvo Informacijske mreže EUROPE DIRECT

Informacijska mreža Europe Direct je bila ustanovljena 1. maja 2005 in je pod svojim okriljem združila in poenotila delovanje dotedanjih Euro-info točk.

Trenutno šteje preko 700 informacijskih točk in vključuje Evropske dokumentacijske centre (EDC-je), ki so ustanovljeni na univerzah in katerih glavno poslanstvo je spodbujanje raziskovanja in poučevanja evropskih integracijskih procesov v akademskem okolju in ki jih bomo zaradi specifičnosti in kompleksnosti storitev, ki jih nudijo, podrobneje predstavili v eni naslednjih številčk Knjižničarskih novic, ter Evrope Direct točke (ED točke), ki so zavezane posredovanju točnih, aktualnih in objektivnih informacij o Evropski uniji lokalnemu prebivalstvu.

Slika 2: Razširjenost ED točk v Evropi

Trenutno v Sloveniji, v okviru Regionalnih razvojnih agencij, deluje 6 ED točk in sicer v Kopru, Pivki, Novem mestu, Celju, Zagorju ob Savi in Ravnah na Koroškem, v bližnji prihodnosti pa se jim bodo pridružile še točke v Mariboru, Krškem, Novi Gorici in Murski Soboti.

Njihove osnovne naloge lahko strnemo v tri sklope:

INFORMIRANJE lokalnega prebivalstva o Evropski uniji, njenih inštitucijah, zakonodaji, politikah in programih, preko

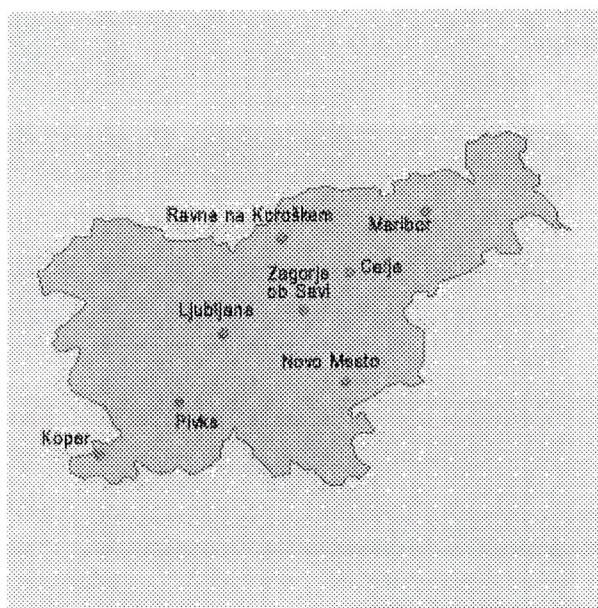
publikacij, svetovanj in organiziranih predavanj na izbrane teme,

SPODBUDJANJE RAZPRAVE o Evropski uniji in njeni prihodnosti s prirejanjem okroglih miz, novinarskih konferenc ali javnih intervjujev in

POVRATNO INFORMIRANJE evropskih inštitucij o informacijskih potrebah lokalnega prebivalstva in o odzivih na izvedene aktivnosti.

Slovenske ED točke so zlasti dejavne pri prirejanju različnih družabnih dogodkov

kot so predavanja, okrogle mize in javni intervjuji bodisi na teme, skladne s komunikacijskimi prioritetami Evropske komisije bodisi na lokalno aktualne teme, ki zadevajo življenje prebivalstva. Tako so v obmejnih regijah prioriteta vprašanja Schengenske meje, v industrijskih regijah so aktualne teme s področja varovanja okolja in obnovljivih virov energije, v regijah z visoko stopnjo brezposelnosti je zanimanje prebivalcev usmerjeno na vprašanja socialne varnosti ali mobilnosti delavne sile, v regijah s pretežno mlado populacijo prednjačijo vprašanja o možnostih izobraževanja v EU, štipendijah ipd.

Slika 3: Europe Direct informacijska mreža v Sloveniji

Prednosti lokalnega pristopa in možnost sodelovanja z lokalnimi knjižnicami

Bistvo ED točk je prav v njihovi lokalni umeščenosti, saj njihovi sodelavci zaradi dobrega poznavanja programov in strategij Evropske komisije na eni, ter problematike in potreb lokalnega prebivalstva na drugi strani, pri svojem delu lahko zagotovijo učinkovito obveščanje in hkrati vključevanje lokalnega prebivalstva v pogovore o prihodnosti Evropske unije. Kot take, ED točke nikakor niso namenjene promociji

Evropske unije, kakor bi lahko zmotno pomislili, ampak posredovanju aktualnih, točnih in relevantnih informacij o njej.

Zanimivo je, da v zahodni Evropi ED točke pri svojem delu redno in uspešno sodelujejo zlasti z občinskimi in lokalnimi knjižnicami, ker jih smatrajo – kot se je izrazila avstrijska predstavnik Heidi Ziekuling - za naravne sodelavce (natural partners) pri komuniciranju z lokalnim prebivalstvom, saj so prav knjižnice idealen in permanenten predstavitveno-komunikacijski prostor, ki so ga ljudje določenega okolja vajeni. V nekaterih evropskih državah, recimo na Finskem, pa je na splošno uveljavljena praksa, da so ED točke ustanovljene kot posebni oddelki v prostorih občinskih knjižnic.

Izkušnje zahodnoevropskih ED točk kažejo, da se ljudje prireditev, ki jih organizirajo, z zanimanjem udeležujejo, še zlasti če potekajo v njihovi neposredni bližini, ki ni vezana na javni prevoz, ter da najaktivneje sodelujejo prav v razpravah, ki potekajo v njim poznanem okolju in med ljudmi, ki jih poznajo, jim zaupajo in s katerimi jih povezujejo vsakdanji problemi in priložnosti.

Opazamo, da v Sloveniji tesnejšega sodelovanja med ED točkami in knjižnicami ni opaziti, če ne upoštevamo posameznih dogodkov, kot bosta na primer v mesecu maju izvedeni delavnici o najbolj brani evropski literaturi, ki ju v sodelovanju s knjižnico Bena Zupančiča in knjižnico Jožeta Udovča v Postojni, pripravlja ED točka iz Pivke. Škoda, saj menimo, da bi bilo podobnih, lokalnemu prebivalstvu namenjenih dogodkov lahko bistveno več. Morda bo več priložnosti za sodelovanje prav v - za Evropsko unijo jubilejnem - letu 2007, ko obeležujemo 50. obletnico podpisa Rimske pogodbe, saj so ob tem dogodku ED točke pripravile še posebej zanimive in atraktivne programe aktivnosti.

Predstavniki informacijske mreže Europe Direct si vsekakor želimo več

sodelovanja z regionalnimi in lokalnimi knjižnicami, zato naj ta predstavitev naše mreže velja hkrati kot vabilo k sodelovanju.

ED točke v vaši bližini lahko kontaktirate na sledečih naslovih:

ED Celje, www.rra-celje.si, Urška Čater, info@rra-celje.si

ED Ravne na Koroškem, www.alppeca.si, Jure Knez, info@alppeca.si

ED Koper, www.rrc-kp.si, Heidi Olenik, info@rrc-kp.si

ED Novo mesto, www.rc-nm.si, Miha Prezelj, europe.direct@rc-nm.si

ED Zagorje ob Savi, www.rcr-zasavje.si, Jože Lavrič Coscio, info@rcr-zasavje.si

ED Pivka, www.rra-nkr.si, Katarina Kus, info@rra-nkr.si

Mojca Ogrin
Evropski dokumentacijski center

IZ RAZSTAVNIH DVORAN

BIBLIJA BIBLIOTEKA BIBLICISTIKA

Simpozij in razstava o Svetem pismu

Osrednja knjižnica Srečka Vilharja

Koper

1. - 30. marec 2007

Ob letu Svetega pisma smo v Osrednji knjižnici Srečka Vilharja Koper priredili

enomesečni simpozij o Svetem pismu z naslovom *Biblija biblioteka biblicistika*.

Sveto pismo ali Biblija predstavlja temelj krščanske vere in hkrati temelj evropske kulture in omike, je eden izmed najlepših biserov svetovne književnosti, je knjiga, ki je prevedena v največ jezikov in ki pri mnogih narodih predstavlja prvo tiskano ali celo prvo pisano besedo. Sveto pismo večkrat pomeni začetek pismenosti nekega naroda in tudi za Slovence je tako.

Svetopisemski simpozij

Svetopisemski simpozij se je odvijal vsak dan cel mesec marec. Skupaj se je v petih tednih zvrstilo 20 predavanj in srečanj z verskimi skupnostmi.

Svetopisemski simpozij smo poimenovali *Biblija biblioteka biblicistika - Bibbia biblioteka biblicismo*, s čimer smo želeli tudi simbolično označiti tesno povezavo med temi tremi pojmi in istočasno izpostaviti središčni pomen knjižnice-biblioteke.

Sveto pismo ali Biblija (iz grščine βιβλία - biblia, kar pomeni knjige) je sveta knjiga judovske in krščanske vere. Gre za besedilo, ki ga tvori več knjig, ki se razlikujejo po izvoru in sestavi, in ki je bilo napisano v dolgem časovnem obdobju. Knjige, ki tvorijo Biblijo imenujemo Sveto pismo.

Beseda biblija je torej tudi etimološko tesno povezana s knjižnico: kot je Biblija zbirka knjig, je to tudi knjižnica-biblioteka. Poleg tega pa je vsebina Svetega pisma toliko raznovrstna in bogata, saj poleg verske in teološke vsebine vsebuje tudi zgodovinske, etnološke, pravne, etimološke, jezikovne in številne druge vidike, da jo lahko tudi s tega vidika povezujemo oziroma primerjamo s knjižnico kot krajem, kjer so zajeti in hranjeni zapisi celotnega človeštva. Biblija, biblioteka, biblicistika so torej tesno povezani in prepleteni

pojmi in prav knjižnica je, tako kot Biblija, tisti kraj, kjer se vse začneja in kjer se vse steka. To je tudi eden od razlogov, zakaj smo se odločili za tovrsten simpozij v tako obsežni obliki.

Kanoniziranje knjig, oziroma sestavljanje seznama knjig, ki se smatrajo napisane z božjim navdihom, je bilo v preteklosti zelo pereče vprašanje, ki je privedlo do različnih rezultatov glede na različne verske skupnosti. Iz Svetega pisma tako izhajajo tri največje svetovne monoteistične religije, v časovnem zaporedju so to: judovstvo, krščanstvo in islam. Zaradi tega smo na Simpoziju en poseben dan v tednu posvetili srečanju in predstavitvi verskih skupnosti, ki so prisotne na našem območju.

Kot rečeno, simpozij je potekal ves mesec marec, skupaj s svečano otvoritvijo in zaključkom celih pet tednov. Razen otvoritve in zaključka, ki smo ju priredili v Osrednji stavbi knjižnice, so vsa predavanja in srečanja potekala v prireditvenem prostoru knjižnice ob 18. uri. Vsak večer smo začenjali z mladimi, saj so nam dijaki in dijakinje koprskih srednjih šol brali svetopisemske odlomke v slovenskem in italijanskem jeziku. Poleg tega so nam pripadniki različnih verskih skupnosti brali svetopisemske odlomke in tudi odlomke iz Korana še v bosanskem, madžarskem, romunskem, hebrejskem in arabskem jeziku ter v prekmurščini.

Na simpoziju so sodelovali ugledni predavatelji iz različnih področij, ki se bolj ali manj neposredno nanašajo na Sveto pismo. Ponedeljki in torki so bili tako rezervirani za zgodovinarje in umetnostne zgodovinarje, ki so nam predavali npr. o formiranju karolinške Biblije ali o odnosih koprškega škofa Pier Paola Vergerija mlajšega do Primoža Trubarja; srede so bile namenjene bolj teološkim razpravam, kot npr. Sveto pismo in Palestina, nastajanje Svetega pisma itn., ob četrtnih pa so bile na

sporedu jezikovne in komparativistične razprave o Svetem pismu. Kot že omenjeno, so bili petki namenjeni srečanju z verskimi skupnostmi, nekatere verske skupnosti npr. Judovsko pa smo zaradi prihajajočega sabbatha morali predstaviti na dan prej... Poleg Judovske skupnosti Trst in Judovske skupnosti Slovenije smo gostili visoke predstavnike Katoliške cerkve, Evangeličane, predstavnike Srbske pravoslavne skupnosti Koper ter Islamske skupnosti Slovenije.

Na simpoziju so se tako zvrstili predavatelji iz Univerze na Primorskem ter Filozofske in Teološke fakultete v Ljubljani, Znanstvenega raziskovalnega središča in Pokrajinskega muzeja iz Kopra, Arhiva Slovenije in tujih Teoloških fakultet.

Svetopisemska razstava

Poleg simpozija smo v avli osrednje knjižnice gostili potujočo razstavo Svetih pisem. Ob izidu novega celotnega prevoda Svetega pisma v slovenščino (septembra 1996) je Svetopisemska družba Slovenije s sodelavci pripravila svetopisemsko razstavo.

Razstava je skupinsko delo in je nastajala več kot leto in pol. Idejni osnutek je bil izdelan skupaj s skupino Slovencev iz avstrijske Koroške, ki so dali tudi pobudo za njeno izdelavo. Osnutek je dodelal Lojze Čemažar. Knjižni del (prevode) je zagotovila Svetopisemska družba. Spremno besedilo k prevodom je pripravil Anton Metelko. Predmete iz judovskega okolja sta iz Izraela pripeljala dr. Jurij Bizjak in p. Peter Lavrih. Spremno besedilo k predmetom je napisal dr. Marijan Peklaj.

V prireditvenih prostorih knjižnice, kjer so potekala predavanja in srečanja, pa smo uredili še eno razstavo in sicer razstavo svetih pisem Osrednje knjižnice Srečka Vilharja Koper, kjer smo želeli

poudariti tovrstno knjižno dediščino našega kraja.

Zgodovinski del

Zgodovinski del svetopisemske razstave predstavlja okolje, v katerem je nastajalo Sveto pismo. Razstavljeni so predmeti, ki so bili in so še danes del judovskega verskega izročila in judovske kulture. Začne se s sedmeroramim svečnikom, ki je eden izmed temeljnih simbolov judovstva, nadaljuje s posodama, ki so ju verni Judje uporabljali pri obhajanju Pashe (Velike noči): kelih in poseben velikonočni krožnik. Na razstavi je tudi tora oziroma svitek, na katerem je napisano svetopisemsko besedilo, ki ga berejo verni Judje. Temu sledijo deli obleke oziroma oprava, ki jo uporabljajo, ko molijo in premišlujejo iz Svetega pisma: dva molitvena jermena (vsak vsebuje v zapečateni škatlici določene odlomke iz Mojzesovih knjig), molitveno ogrinjalo in značilno judovsko kapico.

Prevajalski del

Prevajalski del razstave pa predstavlja prerez slovenske svetopisemske prevajalske tradicije. Začne se s Trubarjevim Evangelijem po Mateju, ki mu sledijo Dalmatinova, Japljeva in Wolfova Biblija, Stritarjev Novi zakon s Psalmi, Gregorčičeva Svetopisemska knjiga Job in Psalm 118 ter Jeremijeve žalostinke, Küzmičev Nouvi zakon, Chraskova in Mariborska Biblija, Ekumenska izdaja Biblije, Jubilejni prevod (Nove zaveze) in najnovejši Slovenski standardni prevod. Pri vsakem prevodu je naveden čas njegovega nastanka, prevajalec oziroma prevajalci, pomen in nekatere značilnosti. Iz celote sta lepo razvidni tako protestantska kot katoliška prevajalska tradicija, v zadnjih petindvajsetih letih pa ekumensko oziroma skupno prevajanje, ki je pred kratkim "rodilo" vrhunski dosežek

slovenske biblicistike: Slovenski standardni prevod (SSP).

Razstava Svetih pisem Osrednje knjižnice Srečka Vilharja Koper

V prireditvenih prostorih knjižnice (Čevljarska 22), kjer sicer deluje naš Oddelek za italijaniko, smo predstavili številna dragocena Sveta pisma v latinskem in italijanskem jeziku, ki jih hranimo. Le-ta pričajo o bogati kulturni in knjižnični tradiciji Kopra. Predstavljena so Sveta pisma, ki so bila izdana večinoma v Beneškem okolju med 16. in 19. stoletjem. Razstavljena Sveta pisma so v Osrednjo knjižnico Srečka Vilharja Koper večinoma prišla iz razpuščenih koprskih samostanskih knjižnic po koncu druge svetovne vojne, natančneje iz samostanov sv. Ane in sv. Marte, nekaj prav tako zanimivih primerov pa je knjižnica podedovala iz stare koprške mestne knjižnice Bibliotece civice. Od Svetih pisem v latinskem jeziku, ki jih premoremo gre izključno za vulgate. Biblije v italijanskem jeziku naše knjižnice pa do neke mere odražajo tudi svojevrstno prevajalsko tradicijo svetega pisma v italijanski jezik. Tako imamo npr. protestantske prevode Svetega pisma Giovannija Diodatija (1576-1649), ki jih je ta švicarski protestantski pridigar opravil po grških in hebrejskih izvirnikih in ki jih še danes uporabljajo italijanski evangeličani. Naši izvodi Diodatijeve Biblije niso prve izdaje iz začetka 17. stoletja, pač pa poznejše izdaje iz konca 19. stoletja. Predstavljena sta tudi "uradna" rimokatoliška prevoda vulgate v italijanski jezik t.im. Clementina, ki je postala neke vrste standardni prevod vulgate v italijanščino in poznejša t.im. Martinijeva Biblija v prevodu florentinskega nadškofa iz konca 18. stoletja.

Simpozij in svetopisemsko razstavo Biblija biblioteka biblicistika je zasnoval, organiziral in vodil naš novi kolega,

teolog in magister biblicistike Peter Štoka, kateremu gredo naše zahvale in čestitke za izjemno zagnanost, požrtvovalnost in uspešnost pri realizaciji tako ambicioznega projekta.

Ivan Marković
Osrednja knjižnica Srečka Vilharja Koper

OSTALI PRISPEVKI

NAGRADA "DOSTOP DO ZNANJA"

Fundacija Billa in Melinde Gates

Novembra lani me je hudo presenetilo in obenem razveselilo povabilo Fundacije Billa in Melinde Gates k sodelovanju pri izbiri dobitnika nagrade Dostop do znanja (Access to Learning Award) za leto 2007. (<http://www.gatesfoundation.org/GlobalDevelopment/GlobalLibraries/AccessLearningAward/>)

Za tiste, ki nagrade še ne poznate, nekaj osnovnih podatkov.

Nagrada, do zdaj je bila podeljena že sedemkrat, je namenjena inovativnim pristopom knjižnic in drugih podobnih neprofitnih organizacij izven Združenih držav Amerike, ki z omogočanjem brezplačnega dostopa do informacijske tehnologije vzpodbujajo pridobivanje znanja in prispevajo k zmanjševanju socialnih razlik.

Do zdaj je bila nagrada podeljena organizacijam, pretežno knjižnicam, iz Finske, Argentine, Gvatemale, Kolumbije, Južne Afrike, Kitajske in Danske.

Nagrada v višini **1 milijon dolarjev** je namenjena širitvi in razvoju dejavnosti. Poleg tega imajo dobitniki možnost izmenjave izkušenj in idej z drugimi dobitniki, nagrada sama pa je izjemna promocija dejavnosti v nacionalnem in mednarodnem prostoru.

Fundacija s podeljevanjem nagrade vzpodbuja dostop do informacij s pomočjo informacijske tehnologije tako, da promovira zgodbe o uspehu med knjižnicami in drugimi organizacijami. Verjame, da bodo ti primeri dobre prakse vzpodbudili razmah javnega dostopa do informacij v globalnem prostoru.

Prav tako Fundacija verjame, da bo nagrada vzpodbudila politike, privatne donatorje in druge, da bodo podprli prizadevanja knjižnic za neomejen dostop do znanja in informacij.

Kdo in kako se lahko prijavi?

Prijavijo se lahko knjižnice in druge podobne organizacije, ki omogočajo brezplačen dostop do informacijske tehnologije. Posebej so vabljeni tisti iz manj razvitih držav ali tiste, ki delajo z neprivilegiranimi skupinami.

Prijavnica in pogoji prijave so dostopni na spletni strani Fundacije, rok za prijavo pa je vsako leto 30. december.

Nagrada je običajno podeljena na vsakoletni konferenci IFLA.

Nagrada "Dostop do znanja 2007"

Povabilu k prijavi se je odzvalo 158 organizacij iz 69 držav. 31 prijav je bilo zavrnjenih, ker niso izpolnjevale pogojev, na primer zaračunavajo dostop do

interneta ali imajo članarino oziroma vpisnino, imajo premajhno odprtost, dostop je omejen itd.

Predstavniki Fundacije so v postopku predizbora izbrali 15 prijav. Te so bile poslane sedemčlanskemu "Svetovalnemu odboru". Vsak od članov je izdelal predlog 10 najboljših, jih rangiral in utemeljil.

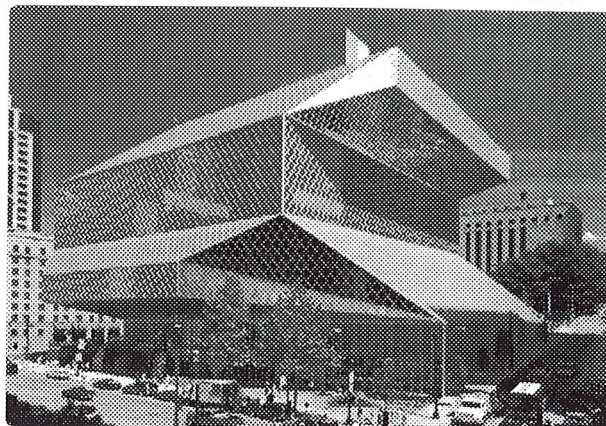
Svetovalni odbor je zelo pisana in raznolika skupina – od matematičarke in predsednice nevladne organizacije iz Kitajske, predsednice knjižničarske organizacije iz Južne Afrike, predsednika Južnoazijske zveze knjižničarjev iz Singapurja, članice Sekcije za splošne knjižnice pri IFLI iz Kanade, vodje aktivnosti pri World Summit of Information Society iz Japonske, direktorice Centra za permanentno izobraževanje knjižničarjev Latinske Amerike iz Kostarike, do koordinatorke regijskih knjižnic iz Slovenije.

Sestanek svetovalne skupine 20. marca 2007 v Seattlu

Biti član skupine, ki odloča o nagradi 1 mio \$ je velika čast, ampak vseeno - potovati najmanj 20 ur v eno smer, preleteti pri tem 8 časovnih pasov za to, da sodeluješ na enem sestanku, pa čeprav ta traja 10 ur, se sliši precej noro. Pa čeprav letiš v prvem razredu in te na letališču čaka čisto prava filmska spolirana limuzina. Ampak je bilo vredno. Spoznala sem čudovite, kompetentne in odgovorne ljudi, sodelovala v procesu utemeljevanja, dokazovanja in tudi glasnega argumentiranja ljudi iz popolnoma različnih okolij, političnih in socialnih, z različnim vedenjem in predstavami kaj je dobro in najboljše. Kakorkoli, po 10 urah klavzure, ko smo se iz sobe lahko sprehodili samo do WCja, smo dosegli soglasje in za končno odločitev predlagali 4 kandidate, ki jih bodo obiskali evaluatorji in med katerimi

bo zmagovalca izbral (menda) sam Bill Gates.

Splošna knjižnica v Seattlu

Slika 1: Splošna knjižnica v Seattlu

O tej knjižnici, zgrajeni pred 3 leti, ki jo je načrtoval veliki Rem Koolhaas, sem že toliko slišala, da si jo je bilo nujno treba ogledati. Stavba je poleg razglednega stolpa največja turistična atrakcija Seattla, meri nekaj čez 38.000 m² in je, milo rečeno, veličastna, ne glede na to ali nam je všeč ali ne. Betonsko steklena konstrukcija, vse steklo je pripeljana iz Nemčije, odprta, neskončno visoka in prostorna avla, strokovne knjige v treh nadstropjih v polžastem hodniku, ki ima naklon natanko tak, da knjige ne padajo, obiskovalci pa se ne spotikajo, tla iz materialov, za katere bi do tedaj rekla, da jih je nemogoče uporabiti v knjižnici kot sta recikliran les in nerjaveča pločevina, prostori za študij in sestanke v najbolj živih barvah kot si jih lahko zamislite. Pri načrtovanju so sodelovali vrhunski strokovnjaki za akustiko, osvetljavo, zračenje in, ne boste verjeli, tudi knjižničarji. Vsak dan jo obišče preko 25.000 obiskovalcev.

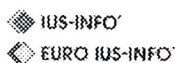
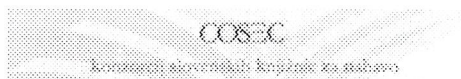
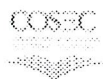
Poleg centralne stavbe je že skoraj popolnoma prenovljenih 24 enot. Seattle je mesto, ki tudi po zaslugi njegovega najslavnejšega prebivalca, razume pomen knjižnic, izobraževanja, kulture bivanja.

Poglejte spletno stran knjižnice, <http://www.spl.org/>, na njej je 70 odličnih fotografij, <http://www.spl.org/images/slideshow/NewCentralSlideshow.asp>, in posebna stran o gradnji centralne stavbe <http://www.spl.org/lfa/central/buildinganewcentral.html>.

Tudi jaz se sprašujem na kakšen način sem bila izbrana v to elitno družino, pa še vedno le ugibam. Menda zaradi večletnega dela pri evalvaciji projektov Fundacije Soroš. Nekateri stvari je pač treba sprejeti, se jih veseliti in ne preveč spraševati.

Breda Karun
Narodna in univerzitetna knjižnica

OBVESTILA

NAROČNIŠTVO NA PRAVNI INFORMACIJSKI SISTEM IUS-INFO / EURO IUS-INFO

Spoštovani!

Z veseljem se tudi letošnje leto obračamo na vas, spoštovani vodje knjižnic, kajti po treh letih našega sodelovanja smo dosegli veliko stopnjo

zaupanja in zadovoljstva, vseh tistih, ki ste pristopili k naročništvu na pravni informacijski sistem IUS-INFO / EURO IUS-INFO. Veseli smo tega in verjamemo, da bomo tudi v prihodnje uspešno sodelovali in hkrati upamo, da se nam pridruži še kdo.

V družbi IUS SOFTWARE, ponudniku pravnega informacijskega sistema IUS-INFO / EURO IUS-INFO, smo vam tudi v letošnjem letu pripravili ugodno ponudbo za naročniški pristop na sistem IUS-INFO / EURO IUS-INFO.

POGOJI PRISTOPA NA SISTEM IUS- INFO / EURO IUS-INFO

Naročniško obdobje: od 1.4. 2007 do 31.3.2008

Naročniški paket:

1. paket z določenim mesečnim pavšalom uporabe (5 MB)

2. paket z neomejenim dostopom na sistem in plačilo presežne uporabe

Plačilo naročnine: mesečno

Mesečna cena naročnine: priznan 15% količinski popust in še dodatni 30% popust pri mesečni naročnini. Cena mesečne naročnine znaša tako **le 69,72 EUR**.

Cena presežne uporabe: s priznanim 30% popustom znaša **29,91 EUR / MB**.

Cenik sistema IUS-INFO / EURO IUS-INFO: (<http://www.ius-software.si/Narocnistvo/ICenik.asp>)

Število uporabniških imen in gesel:

Mesečna naročnina, ki jo ponujamo konzorciju COSEC, vključuje **eno uporabniško geslo**, ki šteje obseg uporabe sistema IUS-INFO v višini 5 MB znakov na mesec z opcijama blokada ali opcija brez omejitve uporabe sistema ter s plačilom presežne uporabe. V primeru, da posamezno uporabniško geslo sistema IUS-INFO preseže predviden obseg mesečne uporabe sistema IUS-INFO, je geslo blokirano do zadnjega dne

tekočega meseca in avtomatsko aktivirano s prvim dnevom v naslednjem mesecu.

Knjižnice, ki se k uporabi sistema IUS-INFO prijavljajo prvič, so deležne:

- **v celoti oproščene pristopnine v vrednosti 99,90 EUR (brez DDV),**
- **dva meseca brezplačne uporabe sistema IUS-INFO.**

Združeni pravni informacijski sistem IUS-INFO / EURO IUS-INFO sestavljata dva med seboj povezana sistema:

- ❖ IUS-INFO, v katerem so zbrane pravne vsebine Republike Slovenije
- ❖ EURO IUS-INFO, v katerem so zbrane pravne vsebine Evropske unije

Več o servisu na: <http://www.ius-software.si/oproduktih/iipredstavitev.asp>

Predstavljeni pogoji so dogovorjeni v okviru konzorcija COSEC veljajo za nacionalno knjižnico, visokošolske, šolske in splošne knjižnice.

Pristop k naročništvu na sistem IUS-INFO / EURO IUS-INFO lahko uredite z izpolnitvijo obrazca: Vloga za sklenitev naročniškega razmerja (<http://www.ius-software.si/kontakt/iiprod.asp>) in sicer vsi tisti, ki želijo prvič pristopiti k naročništvu.

Veselimo se nadaljnjega sodelovanja z vami in vabimo še ostale, da se odločite za naročništvo. Posebej se zahvaljujemo ga. Bredi Karun in ga. Karmen Štular Sotošek, za samoiniciativnost in vso prizadevnost, ki jo izkazujeta pri sodelovanju z namenom omogočiti in približati članom konzorcija COSEC čim več virov.

Za vsa morebitna vprašanja se lahko splošne knjižnice obrnejo na ga. B. Karun (01 5861-337), vse ostale knjižnice pa na ga. K. Štular Sotošek (01 2001 120). Lahko pa vaša vprašanja

naslovite tudi na ga. Ljubico Oblak Korošec, iz družbe IUS SOFTWARE (tel. 01 438-01-84).

Lep pozdrav,

IUS SOFTWARE d.o.
mag. Ljubica Oblak Korošec
vodja prodaje in marketinga

P.S.

Naj vas pa tudi opozorimo še na ugodno ponudbo dveh zelo koristnih pripomočkov:

1. Program IUS-Obresti 4.0

(<http://ius.info/OProduktih/IOPredstavitev.asp>)

- izračun **zakonskih zamudnih obresti**
- izračun **pogodbenih obresti**
- izdelava **kreditnih amortizacijskih načrtov**
- vnos **vmesnih sprememb dolga**
- konverzija zneskov **iz SIT v EUR**

Za vse naročnike 30 % popusta na redno ceno (cenik, <http://ius.info/Narocnistvo/IOCenik.asp>)

2. Register predpisov na zgoščenki

(<http://ius.info/OProduktih/CDRPredstavitev.asp>)

- **pregled novosti po posameznih področjih** Registra, ki so v vsaki izdaji še posebej poudarjene
- **razvrščenost predpisov po področjih**, znotraj njih pa po vsebinskih sklopih in po kronološkem zaporedju
- **tabele s koristnimi podatki**, ki kronološko sledijo spremembam številčnih podatkov iz izbranih predpisov, objavljenih v Uradnem listu RS
- **arhiv zakonodaje**, veljavne v preteklih obdobjih

o arhiv zakonodaje, veljavne v preteklih obdobjih

Za vse knjižnice 10 % popusta na redno ceno (cenik, <http://ius.info/Narocnistvo/CDRegCenik.asp>)

PRILOGE

V prilogi objavljamo najavo 3. mednarodnega strokovnega srečanja "**Knjižnica - igrišče znanja in zabave**", ki ga prireja Knjižnica Mirana Jarca Novo mesto v sodelovanju z Gradsko knjižnico "Ivan Goran Kovačić" iz Karlovca 17. in 18. septembra 2007 v Novem mestu. Tema letošnjega srečanja je ***Splošne knjižnice in odprtost komuniciranja***. Objavljamo tudi prijavnico referata.

3. STROKOVNO SREČANJE Z MEDNARODNO UDELEŽBO

KNJIŽNICA - IGRIŠČE ZNANJA IN ZABAVE

Splošne knjižnice in odprtost komuniciranja

Novo mesto, 17. in 18. september 2007

Knjižnica Mirana Jarca Novo mesto (Slovenija) v sodelovanju z Gradsko knjižnico »Ivan Goran Kovačič« iz Karlovca, osrednjo knjižnico Slovencev na Hrvaškem, že tretje leto organizira dvodnevno strokovno srečanje z mednarodno udeležbo »Knjižnica – igrišče znanja in zabave«, ki bo 17. in 18. septembra 2007 v Novem mestu. Tema letošnjega strokovnega srečanja je »Splošne knjižnice in odprtost komuniciranja«.

Na srečanju bodo v uvodnem delu predstavljeni psihološki in komunikološki dejavniki, ki vplivajo na komunikacijo (na podlagi teorije in analiz slovenske in hrvaške prakse). Splošne knjižnice s svojim delovanjem močno vplivajo na potek in ustvarjanje številnih komunikacijskih kanalov, saj po njih potekajo številni odnosi: do uporabnikov, lokalne skupnosti in institucij države, drugih knjižnic in ustanov v lokalni skupnosti in regiji, med zaposlenimi v knjižnici itd.

Zato Vas vabimo k sodelovanju in sooblikovanju programa z referati, ki bodo na podlagi dobre prakse predstavili rezultate kvalitetnega komuniciranja, ki ga izvajate v splošnih knjižnicah.

Prosimo referente, da povzetke svojih referatov pošljejo do 7. maja 2007 na naslov: Jadranka Zupančič (za strokovno srečanje o komunikaciji), Knjižnica Mirana Jarca Novo mesto, Rozmanova 28, 8000 Novo mesto, ali na e-mail višje bibliotekarke Jadranke Zupančič: jadranka.zupancic@nm.sik.si

Knjižnica Mirana Jarca Novo mesto

Knjižnica Mirana Jarca Novo mesto
in
Gradska knjižnica »Ivan Goran Kovačić« iz Karlovca, osrednja knjižnica Slovencev na
Hrvaškem
razpisujeta

3. STROKOVNO SREČANJE Z MEDNARODNO UDELEŽBO

z naslovom

KNJIŽNICA - IGRIŠČE ZNANJA IN ZABAVE *Splošne knjižnice in odprtost komuniciranja*

Novo mesto, 17. in 18. september 2007
Hotel Krka, Novi trg 1

Strokovno srečanje smo razdelila v dva sklopa:

Uvodni referati:

- 1) psihološki in komunikološki dejavniki, ki vplivajo na uspešnost in kakovost komuniciranja v Sloveniji in na Hrvaškem
- 2) uspešno komuniciranje splošnih knjižnic - primeri dobre prakse v Sloveniji in na Hrvaškem:
 - 1) komuniciranje z uporabniki
 - 2) komuniciranje z lokalno skupnostjo
 - 3) komuniciranje v regiji
 - 4) komuniciranje z organi državne uprave
 - 5) komuniciranje z drugimi ustanovami
 - 6) komuniciranje z drugimi knjižnicami
 - 7) komuniciranje med zaposlenimi v knjižnicah

Vse podrobnejše informacije lahko dobite pri Jadranki Zupančič, višji bibliotekarki v Knjižnici Mirana Jarca Novo mesto, Rozmanova 28, 8000 Novo mesto, tel. 07 393 46 89, jadranka.zupancic@nm.sik.si ter pri bibliotekarkah Petri Kovič in Maji Ivanež, tel. 393 46 62, petra.kovic@nm.sik.si in maja.ivanez@nm.sik.si

Če želite na mednarodnem srečanju aktivno sodelovati, Vas prosimo, da izpolnite prijavnico za aktivno udeležbo.

3. STROKOVNO SREČANJE Z MEDNARODNO UDELEŽBO

KNJIŽNICA – IGRIŠČE ZNANJA IN ZABAVE

Splošne knjižnice in odprtost komuniciranja

Novo mesto, 17. in 18. september 2007

Hotel Krka, Novi trg 1

PRIJAVNICA REFERATA

Prijavljam referat na strokovnem srečanju Splošne knjižnice in odprtost komuniciranja:

Naslov referata: _____

Avtor: _____

Knjižnica/ustanova: _____

Naslov: _____

Tel./Fax: _____ Email: _____

Ključne besede: _____

Povzetek (do 200 besed): _____

Prijavnico pošljite najkasneje do 7. maja 2007 na naslov: Knjižnica Mirana Jarca Novo mesto, višja bibliotekarka Jadranka Zupančič, Rozmanova 28, 8000 Novo mesto.

OBVESTILO AVTORJEM

Knjižničarske novice so informativni bilten, ki seznanja slovenske knjižnične delavce s tekočimi dogajanjem in novostmi v stroki. Objavlja strokovne članke, poročila s strokovnih posvetovanj, srečanj in sestankov, prispevke o pomembnih dogodkih in novostih v knjižnicah, prispevke o projektih, v katerih sodelujejo knjižnice, intervjuje, mnenja in ocene, spominske in podobne zapise, obvestila in razpise ter obvestila o prireditvah, posvetih in drugih strokovnih dogodkih.

Navodila za pripravo prispevkov

Jezik objavljenih prispevkov je praviloma slovenski, v skladu z odločitvijo uredništva, pa tudi angleški. Avtorji morajo uredništvu poslati jezikovno pravilno besedilo. Prejetih tekstov uredništvo ne lektorira. Avtor tudi v celoti odgovarja za vsebino prispevka. Avtorsko pravico do objavljenih prispevkov ima izdajatelj publikacije, avtor obdrži moralne avtorske pravice.

Naslov prispevka mora biti kratek in jasen, dopolni se lahko s podnaslovom. Pri poročilih s strokovnih posvetovanj in drugih srečanj naj bodo v naslovu/podnaslovu prispevka navedeni naslov posvetovanja oziroma srečanja ter kraj in datum dogodka.

Pod naslovom naj bo naveden avtor prispevka (oziroma avtorji), in sicer vedno v polni obliki (ime in priimek). Če je avtorjev več, naj sami določijo vrstni red imen avtorjev. Poleg imena avtorja je treba navesti tudi sedež ustanove, kjer je avtor prispevka zaposlen ali ime fakultete, če je študent, ter elektronski naslov avtorja. Tudi pri večjem številu piscev je treba pri vsakem posamezniku navesti vse zahtevane podatke. Pri citiranju virov naj avtorji upoštevajo navodila revije Knjižnica. Dolžina prispevka naj ne presega 20.000 znakov (vključno s presledki).

Prispevek lahko poleg teksta vsebuje tudi slike (preglednice, diagrame, fotografije ipd.). Vsaka slika naj ima zaporedno številko in naslov. Če avtor slik ne vključi v besedilo prispevka, naj bo v njem jasno označeno, katera slika sodi na določeno mesto v tekstu. Pri vsaki sliki je treba navesti tudi njeno avtorstvo (avtor je lahko pisec prispevka ali kdo drug). Pri portretni fotografiji je potrebno navesti tudi imena oseb v polni obliki (ime in priimek), in sicer z začetno navedbo "Od lepe proti desni:... ". Avtor prispevka mora uredništvu predložiti pisne izjave oseb na portretni fotografiji, da se strinjajo z javno objavo fotografije v Knjižničarskih novicah. Slikovno gradivo lahko avtorji priložijo tudi v JPG ali TIF formatu.

Z oddajo prispevka uredništvu se šteje, da avtor soglaša z objavo svojega prispevka v tiskani in elektronski obliki Knjižničarskih novic.

Pošiljanje prispevkov

Prosimo, da članke in prispevke pošljete uredništvu publikacije v elektronski obliki, in sicer na naslov icb@nuk.uni-lj.si. Pošljete jih lahko tudi na disketi ali CD-ROM-u na naslov Narodna in univerzitetna knjižnica, Informacijski center za bibliotekarstvo, Turjaška 1, 1000 Ljubljana. Prispevkov ne honoriramo!

Uredništvo Knjižničarskih novic